

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Conuitiatores in ranas mutati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

vobis esset probrosum. Enimvero, sanctè profiteor, me, si quidquam dixi, aut feci, quod vel vobis, vel huic Domine displiceat, libenter promptèq; hic, coram omnibus, retractaturum. Miraculi instar erat, mulierem furiosam tam diu filere potuisse. Sed mox patuit, eam tacuisse, vt meditatio insaniret. Nam mox, lachrymis erumpentibus, ducto ex præcordijs altissimo suspirio, & verbis, præ ira, interruptis, ita cœpit perorare. *Domini mei, an non conuerat? an auxilium vestrum non implorem? an non exoptulem? Hic homo, & me, & anos meos, & vos omnes pariter summa ignominia affecit. Ausu quippe est dicere, me Carnifice marito non esse dignam. Videbantur ad hoc verbum commoti, qui assederant. Sed illico diribitor interpellans aiebat: Non refugio, Domini, retractare hoc dictum, si aut vos, aut istam offendit, atq; ecce vel jam retracto, & libens mihi ipsi contradico, atq; hanc dominam carnifice marito esse dignam. Dixit, & omnes auditores in cachinnum sunt soluti: coacta est etiam ipsa mulier stultitiam suam ridere, vt quæ maluerit, se carnifice dignam, quàm non dignam videri.*

IV.

Qui plura vult eiusmodi pensantium ex æquo conuitia, missa & remissa audire, audiat in foro, in hospitij, in valetudinarijs litigantes; putabit sæpe, se audire Lycios cum Latona, pugnantem, aut ita homines inter se coaxantes, seque inuicem, prouocantes, & maledictis lacerantes, vt nulla illis maior optari poena possit, quàm qualem Latona Lycijs est precata; quæ ab aquis cum conuitio repulsa,

Ouid. lib. 6.
Metam.

*Eternum stagno, dixit, viuatis in isto.
Eueniunt optata Dea: inuat esse sub undis.
Et modò tota cauâ submergere membra palude,
Nunc proferre caput, summo modò gurgite nare,
Sæpe super ripam stagni consistere, sæpe
In gelidos resilire lacus, sed nunc quoq; turpes
Litibus exercent linguas, pulsoq; pudore
Quamuis sinit sub aqua, sub aqua maledicere tentant.
Vox quoq; iam rauca est, inflataq; colla tumescunt,
Ipsaq; dilatant parulos conuitia rictus.
Terga caput tangunt, colla intercepta videntur,
Spina vires: venter, pars maxima corporis, albet:
Limosoq; noua saliunt in gurgite rana.*

Ita

Ita falsa Dea fingitur puniuisse veros conuitiatores, tanis merito in ripa, aut aqua identidem coaxantibus comparandos.

Verus Deus conuicia, sine conuicio, in authores suos refundit. Mirè permulsi primos parentes nostros illa cantilena: *Eritis sicut Di, scientes bonum & malum*. Præuaricati sunt; & tunicis pelliceis induti audierunt: *Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est, sciens bonum & malum*. Insignis hæc ironia & sarcasmus erat, quo indicatum est, quàm dissimilis factus esset, qui Dei similitudinem affectârat. Neque enim immortalis, & corpore carens Deus pelliceis tunicis indiget. At talibus oportebat indui peccatorem, inquit Origenes, *qua esset mortalitatis, quam primo peccato acceperat, & fragilitatis eius, qua ex carnis corruptione veniebat, iudicium*. Itaque, qui volebant esse, vt Di, quantum erubuerunt, cum ad nuditatem & turpitudinem suam tegendam, ad frigora arcenda, ad agendam poenitentiam, pellibus, quasi cilicio, induti audire cogerentur: *Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est? Quin & ipsum malum suggestorem, vaferrimum dæmonem, tamquam illusorem, illudit sapius diuinus artifex; quem Dauid ita allocutus est: Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: nimirum, Draco magnus, rufus, habens capita septem, & cornua decem. Numquam enim conuenientius vincitur, ait S. Gregorius, quàm cum eius versutia piâ fraude superatur*. Ergo ars vt artem falleret, & qui in ligno vincebat, in ligno quoq; vinceretur, passus est Christus se ad Crucem postulari. Hoc promiserat per Oseam dicens: *De manu mortis liberabo eos, de morte redimam eos: ero mors tua, o mors, morsus tuus ero, inferne*. Mirè enim promordit versipellem illum, se instigasse populum, vt clamaret: *Crucifige, crucifige*, postquam expertus est, crucem in gloriam Christo; sibi autem in ignominiam cessisse, atque in interitum regni. *Quodq; mirabile est, ait S. Chrysostomus, videbis mortem morte peremptam; & maledictum esse maledicto extinctum; & per qua diabolus iam antè maximè valebat, per ea ipsa tyrannidem illius esse destructam*. Vt autem verbo crucis, ita & diuinæ Scripturæ verbis retortis, hostem Stygium percussit Seruator. Volebat ei persuadere Satan, vt se de pinnaculo templi mitteret deorsum: quod vt persuaderet, dixit: *Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandauit de te, & in manibus tollent te, ne fortè offendas ad lapidè pedem*

V.

Gen. 3. 5.

Ibid. v. 22.

Orig. hom.

6. in Leuit.

Psal. 103.

Apoc. 12.

S. Gregor.

lib 5 in primum Reg.

Osea. 13. 14.

Ioan. 19. 6.

Matth. 4. 6.

